

यस्यबोधकस्तादृशबोधको वाच्यावावयवो निगमनम् इति”
अनुचित्वा तद्वचनं यथा
“उपनयानन्तरं निगमनं तद्वातुमितिहेतुविकृपरा-
मर्षप्रयोजकशब्दज्ञानकारणव्याप्तिपक्षताधीप्रयुक्तसाध्यधी-
जनकं वाक्यम्” ।

प्रतिभूतप्रमाणाभावसूचके प्रतिशोधहारवचने त-
च्चात् तथेति वचने यथा “असकदनुचिन्तितानामव्या-
हततरनिजोपदेशानाम् । प्रमाय्यपरमधीनां निगमन-
मिदमेव निखिलनिगमानाम्” वेदान्तप्र० ।

निगरण न० नि+गृ-ल्युट् । गरणस्य वसनस्य प्रतिरूप
व्यापारे भूषणे मेदि० । निगीर्यतेऽनेन करणे ल्युट् ।
२ गणे ड० मेदि० । १ ह्रीमधूमे शब्दरत्ना० रण्य षः । निग
वनमप्यत्र ।

निगा(ग)ल ड० नि+गृ-वज् षप् वा रण्य षः । भूषणे
करणे वज् । २ अथगलदेशे अन्तरः “वष्टागलसमीपस्यो
निगाः कीर्तितो बुधैः” अथशास्त्रम् । [यन्तार्थवि० ।

निगालवत् ड० निगाव+अच्यर्थे मत्तप् मस्य वः । अथ
निगीर्ण लि० नि+गृ-क्त । भूषिते २ अन्तर्भाविते च
“विषविचारोपमाचोऽन्तःकृते-निगीर्णे अन्तर्निहारोप-
विषये” काव्यप्र० ।

निगु ड० निगृह्यते प्रायते पदार्थोऽनेन नि+ग्रह वा० डु
रुडोपच । भूषणं लि० । २ गणे १ मूढे ३ चित्तकर्षणे
च संक्षिप्तसारोपादिहसिः ।

निगुत् लि० नि+गृ-शब्दे क्तिप् तुक् । मयादिना अव्यक्त-
शब्दकारके “प्रत्यक्षोयन्तु निगुतः” क० १० । १२८ ।

निगूढ लि० नि+गृह-क्त । गुप्ते २ वनसद्वे ड० हेमच०
“सुराजोऽनिगूढमन्त्रसाधनकथितविषयः” काद० ।

निगृह्यत न० नि+ग्रह-भावे ल्युट् । मारणे हेमच० ।

निग्रह ड० नि+ग्रह-वज् । भूषणे २ सीमायाम् २ वन्दने
३ अनुग्रहाभावे ५ चिकित्सायां निग्रहे प्रवृत्तस्य इतिर-
क्तारे ७ मारणे प्रवृत्तिवारणाय दरोधे च निरोधरूप
योगेन अव्यासवेराणां ८ मनसोनिरोधे “निघ-
हातुपहे यक्तः प्रभुरित्थमधीयते” । “तस्याहं निघहं
मन्ये वायोदिव सुदुष्करम्” गीता । १० परमेष्ठरे ड०
“प्रघ्नो निघ्नो व्यघ्नः” विष्णुचं० । “सर्वं प्रघ्नये
निघ्नहातीति निघ्नः” भा० ।

निग्रहस्थान न० गौतमोक्ते वादिनोनिघहापदे वाक्यभेदे
तद्वचनं यथा

“विप्रतिपत्तिरप्रतिपत्तिश्च निघहस्थानम्” गो० सू०
“क्रमप्राप्तं निघहस्थानम् लक्षयति । निघहस्य
अलोकारस्य स्थानं तच्च विप्रतिपत्तिरप्रतिपत्तिश्च विप्रति-
पत्तिर्विरुद्धा प्रतिपत्तिरप्रतिपत्तिः प्रकृतज्ञानं यद्यप्ये-
तदन्यतरत् परनिष्ठं गीज्ञावयितुमर्हं प्रतिज्ञाहान्यादे-
निघहस्थानत्वात्तुपपत्तिश्च तथापि विप्रतिपत्त्यप्रतिपत्त्य-
न्यतरोच्चायकधर्मवचनं तदर्थः चेद्देश्यात्तुपपत्त्यगुणाना-
भावविरुद्धत्वं प्रतिज्ञाहान्याद्यन्यतमत्वं वा लक्ष्यमि-
त्यपि वदन्ति” इति । निघहस्थानानि द्वाविंशतिः यथा
“प्रतिज्ञाहानिः १ प्रतिज्ञानन्तरं २ प्रतिज्ञाविरोधः ३ प्र-
तिज्ञावन्त्यासो ४ हेतुन्तरप्रसङ्गान्तरं ५ निरर्थकत्वविज्ञा-
तार्थ्येनपार्थक्येनप्राप्तकाष्ठं १० न्यूनं ११ अधिकं १२ पुनरुक्त-
१३ अननुभाषणं १४ मन्त्रानाम् १५ प्रतिभा १६ विज्ञेयो १७ सता-
वृत्ता १८ पर्यवृत्तयोक्त्योपेक्षणं १९ निरवयवोक्त्यावयवो २० ५-
पविहानो २१ हेतुभाषाच २२ गौ० सू० उक्तानि । [शामे ।

निघाह ड० नि+ग्रह-वज् । अनिष्टं ते भूयादित्येवं रूपे
निघ ड० निर्विशेषण इत्यते इग-क नि० । समविस्तार-
देश्ये तत्कारोहपरिणाहे पदार्थे अन्तरः । निघा
निघतद्वचनैः” मट्टिः “निघो निमित्तम्” पा० निमित्तमिह
समारोहपरिणाहाभ्यां मितं निमित्तमित्युच्यते जयम० ।

निघण्टिका स्त्री कन्दभेदे राजनि० ।

निघण्टु ड० नि+वटि-उ । पथ्यावनाम्नामेकवार्धक्यनाय सं-
पहे कोनामिधानादौ तच्च कर्त्तव्येदभाष्योपक्रमे उक्तं यथा
“आद्यं नैघण्टुकं काण्डं द्वितीयं नैगमं तथा” अथार्थः
एकादशविधानां पथ्यावशब्दानां सङ्को यत्र प्रायेणोप-
दिश्यते तत्र निघण्टुशब्दः प्रचिद्वः । तादृशेज्वर-
सिंहमेज्वलीहृत्वायुधादिषु द्य निघण्टव इति व्यव-
हारात् । एवमत्रापि पथ्यावशब्दसङ्कोपदेशादाद्य-
काण्डस्य नैघण्टुकत्वम् । तस्मिन् काण्डे त्रयोऽ-
ध्यायाः । तेषु प्रथमे ग्रन्थिआदिबोकादिक्वाबादिद्रव्य-
विषयाणि नामानि, द्वितीये मनुष्यतदवयवादिद्रव्यविष-
याणि, तृतीये तदुभयद्रव्यगततदुपकृतत्वसुप्तत्वादिधर्म-
विषयाणि” ।

निघर्ष ड० नि+ह्र-भावे वज् । प्रघ्ने (वधा) “तद्वशात्काल
निघर्षजोऽनघः” किरा० ल्युट् । निघर्षश्चमयत्त न० यथा
हि क्षनकं शुद्धं तापकन्दनिघर्षणैः” भा० शा० १२१
५७ उ० ।

निघस ड० नि+घद+वज् वधादेशः । भोजने अन्तरः ।